NEM JEDI, „CSAK" OLIMPIAI BAJNOK

Hétköznapi pszichológia

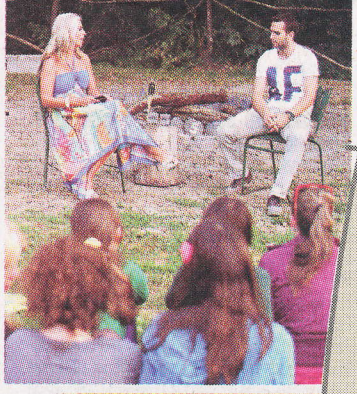

Szalonnasütés helyett Szilágyi Áron inkább álmairól mesélt a fiataloknak

FOTÓK: OROSZI BEÁTA

TEHETSÉGEK HA TALÁLKOZNAK, avagy az otthon nemhogy kardot, filézőkést sem használó Szilágyi Áront kifaggatták

Papp Bálint »

„Nem gondolod néha, hogy egy ízé vagy, egy jedi, amikor kardot fogsz a kezedbe?"

„Ha így lenne, első dolgom lenne beszélni a pszichológusommal."

A fenti, nagyon is komoly dialógus nem a hétfőn zárult budapesti vívó-világbajnokság vegyes zónájában készült, hanem egy kötetlen, erdőszéli, fáklyalángos beszélgetésen a Csattogóvölgyben Szilágyi Áron kardvívó és tizenöt-tizenhat éves fiatalok között. A kiemelkedően tehetséges gyerekeknek tartott személyiségfejlesztő táborban többek között pszichológustól tanulhatnak technikákat a sikerek és kudarcok kezelésére. Az olimpiai bajnok vívó és Hevesi Krisztina sportpszichológus beszélgetése jól illeszkedett a tábor programjába, hiszen Szilágyi ezúttal is fényesen igazolta, hogy a mai magyar fiatalok nyugodtan tekinthetik őt példaképüknek.

„Nekem ebben a korban az segített, hogy a vívás révén megtaláltam azt a pályát, ami érdekel és azért mindent meg is tettem – mondta a 23 éves olimpiai bajnok. – *Nektek is csak azt tudom javasolni, találjátok meg azt, amivel szívesen foglalkoztok."*

Szilágyi Áron tanulmányai révégén még nem leendő pszichológusként figyelte a srácokat, de most első a pihenés.

„Versenyek után igyekszem eltávolodni a vívástól, és a családdal, barátokkal tölteni az időt, akik a hosszú edzőtáborok alatt nagyon hiányoznak. Idő kell, míg feldolgozom a pesti vébészereplésemet."

Aztán a fiataloké volt a terep, a bajnok aláírásainak begyűjtése előtt szabadon kérdezhettek, és Szilágyi Áron nemcsak a vérre szomjazó szúnyogok támadását, a kérdésözönt is jól bírta.

„Szoktam a vívásról álmodni, de nem egy már átélt versenyről, hanem egy jövőbeliről, amelyen érdekes módon mindig veszítek. Talán álomfejtőhöz kellene fordulnom" – válaszolta nagy derültséget keltve egy lánynak.

De azt is megtudhattuk, hogy ismeri személyesen Schmitt Pált, és a vívást nem igazán lehet összehasonlítani a sakkal, otthon nincs nagy fegyvergyűjteménye, ahogy bárdok, szikék, filéző- és belezőkések sincsenek, és nem szokott karddal elégtételt venni azon, aki beleköt a BKV járatain való utazásai során.